

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Revenco Vitali Gheorghe, născut la 25 martie 1976, originar din r-nul Florești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Podul Înalt 10/2, ap.23,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.04.2015-14.07.2015;

Instanța de apel: 10.08.2015-09.10.2015;

Instanța de recurs: 20.04.2016-25.05.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 iulie 2015, *cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Revenco Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie 9 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Revenco Vitali în luna noiembrie 2014, aflîndu-se în apropierea com. Bubuieci, mun. Chișinău, pe marginea unui câmp, a depistat cîteva plante de cînepă de pe care, știind că servesc ca materie primă pentru producerea marijuanei, a cules cîteva frunze, le-a uscat și le-a păstrat ilegal în automobilul său de model „BMW 520” cu n/î CIX 546, în scopul consumului personal prin fumat pînă la 20.02.2015. Aproximativ la ora 17.20, în rezultatul percheziției efectuate în automobil parcat pe str. Podul Înalt 10/2, mun. Chișinău, de către colaboratorii de poliție a fost depistat și ridicat un pachetel din polietilenă în care se afla, conform raportului de expertiză chimică nr. 2230 din 27.02.2015, substanță narcotică marijuana în cantitate de 2,663 grame în stare uscată ce, conform Hotărîrii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind Lista substanțelor narcotice,

psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă de 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a indicat că:

- la individualizarea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul a fost anterior judecat pentru infracțiuni similare, fiind stabilită o pedeapsă blîndă, care poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni și nu s-ar realiza scopurile pedepsei penale stipulate în art. 61 din Codul penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni;

- corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către făptuitor a celor săvîrșite și reîncadrarea lui în activitatea societății, pe cînd dînsul anterior a fost tras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, nu se află pe calea corijării, iar comportamentul numitului denotă lipsă de încredere, consumul și păstrarea substanțelor narcotice fiind o activitate zilnică, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea reală de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a precizat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția lui Revenco Vitali se confirmă prin probele administrate la cauza penală și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi:

- declarațiile martorului Nichifor Oleg (f.d. 12);

- procesul-verbal de percheziție din 20.02.2015, potrivit căreia în rezultatul percheziției automobilului de model „BMW 520” cu n/î CIX 546 ce aparține lui Revenco Vitali a fost depistat și ridicat un pachetel din polietilenă în care se afla masă vegetală uscată, fărîmițată, de culoare verde, cu miros specific, (f.d. 25-26);

- raportul de expertiză chimică nr. 2230 din 27.02.2015, conform căruia masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, prezentată spre examinare într-un plic din hîrtie de culoare albă, ridicată în cadrul efectuării percheziției în automobilul de model BMW 520 cu n/î CIX 546, care aparține lui Revenco Vitali reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marijuana uscată) constituie 2,663 grame.(f.d. 31-32).

- revendicarea din 25.02.2015 în privința lui Revenco Vitali (f.d.49);

- sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08.04.2003, în baza art. 225 alin. (1) Cod penal (red. 1961), prin care i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 lei (f.d. 58);

- sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 03.11.2005, în baza art. 217 alin. (1) din Codul penal, condamnat la 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani (f.d. 59-62);

- legitimația de pensionar seria CN nr. 139985, potrivit căreia Revenco Vitali este invalid de gradul II (f.d. 100);

- sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 31.01.2006, în baza art. 217 alin. (1) Cod penal, prin care a fost încetat procesul penal, cu aplicarea amenzii în mărime de 60 lei (f.d. 101-102).

Referitor la aplicarea pedepsei, Colegiul penal a conchis că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de circumstanțele atenuante, cum ar fi recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar ca circumstanță agravantă a stabilit comiterea repetată a unei infracțiuni omogene, dar pentru care antecedentele penale sunt stinse. Totodată, s-a luat în considerație personalitatea inculpatului, are gradul II de invaliditate și necesită un tratament medical continuu, antecedentele penale stinse și prin urmare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de amendă.

Colegiul penal a apreciat ca incorectă stabilirea de către instanța de fond a circumstanței atenuante - recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art.364/1 Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Astfel, circumstanțele cauzei nu permit aplicarea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului, ținând cont că sancțiunea de la art. 217 alin. (2) Cod penal prevede și pedeapsă alternativă sub formă de amendă, instanța fiind în drept să o aplice și în acest sens, Colegiul penal a considerat mai rezonabil aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

5. Împotriva hotărârii menționate procurorul a declarat recurs ordinar invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul invocă că, la aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de fond precizând că acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea

faptelor analogice, incorect au aplicat pedeapsă mai blîndă sub formă de amendă nefiind respectate prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, iar circumstanțele cauzei confirmă necesitatea aplicării unei pedepsei privative de libertate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului ordinar declarat de procuror se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același context instanța de recurs reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărîrile instanțelor de fond sunt criticate în partea stabilirii pedepsei, care se consideră a fi una prea blîndă reieșind din circumstanțele cauzei.

Potrivit art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, instanța de judecată stabilește pedeapsa luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal în baza căruia a fost condamnat inculpatul. De altfel, individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete stabilite lui Revenco Vitali, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Sanctiunea art.217 alin.(2) Cod penal prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau închisoare de pînă la 1 an.

În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de către instanța de fond lui Revenco Vitali i-a fost stabilită pedeapsă în baza art.217 alin.(2) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, iar la aplicarea pedepsei corect s-a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, recunoaște vina și se căiește sincer și faptul că anterior a comis infracțiuni omogene, dar pentru care antecedentele penale sunt stinse, personalitatea inculpatului, care are gradul II de invaliditate și necesită un tratament medical continuu.

Astfel, Colegiul reține că instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond, potrivit căreia, corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, care este o pedeapsă echitabilă și totodată, se precizează că antecedentul inculpatului este stins, persoana fiind reabilitată, iar în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (2) Cod penal, reabilitarea anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Prin urmare, Colegiul consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este relevant cauzei, iar instanța de apel just a menținut sentința primei instanțe și și-a motivat corect soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 din Codul penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat acestuia prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Revenco Vitali, nu se constată, iar pedeapsa răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către procuror au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectînd prevederile art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs recurentul nu a indicat.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată careva eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în cauză penală în privința lui Revenco Vitali, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 22 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun